

... Т... Т... Тръстика! Това е дълга пръчка, съ която Мария тупа дюшецитѣ и възглавницитѣ и кожата на татко. По нѣкой път съ нея биятъ непослушнитѣ момченца. Моля, това да си запомните. Има дебели тръстики съсъ сребърно пръстенче отгорѣ — то се казва бастунъ. Чичо отива съ бастунъ на разходка. Малки момиченца не се подпиратъ на бастуни. Не е хубаво! Тръстика расте и при нашето благо, дѣто ходи татко на ловъ съсъ Шаря. На тѣзи тръстики отгорѣ има кафяви качулки; отъ тѣхъ Дарю прави мечета — много хубави мечета. Мушва четири клечки намѣсто крака, а главата прави отъ хлѣбъ. Разправямъ ви това, дѣца, та ако срѣщнете такава мечка, да знаете, че не е истинска и да не бѣгате...

Ваньо! Какво пакъ? Защо се смѣешъ пакъ? Да срѣщне човѣкъ мечка не е смѣшно нѣщо! Не си ли челъ оная книжка съ приказки, дѣто Дарю ми ги чете — тамъ нали една мечка срѣщнала едно дѣте! Май че скоро ще те изхвърля отъ стаята! Вижъ Катето какъ мирно седи, вижъ и Мичето. По очикитѣ имъ се вижда, че внимаватъ, — а ти, лѣннивецо!...

Т... Т... Тодорка! Баба Тодорка! Азъ много я обичамъ! Тя ме е гледала когато съмъ била мѣничка, като васъ. Какви приказки знае! А пѣкъ колко много, не могатъ се прѣброи! За червената шапчица, за тримата братя, дѣто единиятъ билъ глупавъ, а двамата умни, за Мара Пепелашка! Ваньо, какво се смѣешъ! Ще те туря на колѣни... Ще те направя бърсалка за пера. Чу ли?

Отгорѣ ти всички ще си избѣрсватъ перата!

Баба Тодорка много ме обича! Все ми дава точено. Я, ами точеното и то почва съ Т! Много е вкусно!

Разгрѣщамъ пакъ букваря! А! Буквата А... Арапъ! Това е голѣмо черно куче,

закърпено съ бѣли парцали. Много е зло и лае просѣцитѣ. Отъ това куче, мои дѣца, да се пазите много, защото едната ми кукла вече е направило на нищо. Каква е страшна куклата ми сега! Дарю я набодѣ на една пръчка, разпери ѝ рѣцѣтѣ и я тури въ градината при маковетѣ, да се плашатъ врабчетата. Ахъ, колко е жално, хубаво момиченце да стане плашило за врабчета! Ваньо! Защо се смѣешъ? Защо си ловишъ краката! Така ли се седи на урокъ! Сега ще те запиша въ дневника! Кждѣ е перото!... Ваню прѣзъ цѣлия урокъ се смѣе и си държи краката. Лошо поведение! Пръчка! Тѣй! На ти сега! Видѣ ли какво те огрѣ!